

28. Apr. 1974

FAKTA

Dato:

28. Apr. 1974

Sidetæl:

Notes 74 bd 1 s. 128-129

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

où le temps doit être
utilisé pour "produire"...

Giuseppe Nispolo

Paris 28-4-74.

At og til har jeg
i den senere tid kunnet
spore en lille daglig
-gjæld overfor kunst-
-livets fredeleser. Det er
så småt begyndt at
blive mig uendelig
-gældigt hvad andre
mænd og sige - fordi jeg
med et lille
del er begyndt at
jeg er den der vil at jeg
arbejder for i min
Ling

udover min egen
-lelse ved at gøre de
Ling jeg gør.

og nemlig har jeg kunnet
gøre mig og det at der
jeg skulle finde kunstens
sædighed og drøjen som for
-andre steder i min
har aldrig været min
sædighed det har aldrig
været min indvirkning
at andre noget eller
finde en sædighed - da
jeg jo aldrig har følt
at kun en eneste ting
~~var~~ var sand.
Svært kan jeg forname
den frihed som må ligge
i at man er faktisk
lige glad med kunsten
med kunstlivet og dens

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Jeg seer og vindere -
lige glad med uanstændige
og succès - alene og højt
og at have det som
for sig selv bliv kongler
mig at lave.
Kun hvis man er lige -
glad kan man være
fri.
~~~~~

Paris 2-5-74.

Der kaldes for tiden
en fremskridt kunsten
i det som Leonardo d. Vinci.
Hver gang is, som i dette
tilfælde kun fortæller om
via reproduktion eller i vilde -
lig heden med værker af
disse gamle mestre følger

Jeg hele den moderne kunst
som rent maleri.
Der er ved sin Leonardo,
Rambrod, Manegna,
Tintoretto og alle de andre
en storhed, en vorelsked
en selvfuldstændighed, en overbe-
visende kunsthåndværk og
en hvid kunst af klassen
fuldstandig overflodig.
Og for disse arbejder
dette taler man i lide, om
hvornår kunsten har be-
retning eller ej - uden at
føle sig som et værn
i det. Kunsten er her en
selvfuldstændighed. Det er
betragt på den nye be-
grund med den moderne
kunst hvid sig ud som
hvidt i dets.
Og for disse gamle mesters